वानेकस्मार्ये ॥ ३० ॥

अनेकस्मार्ये प्रयोक्तरि सति स्मरणार्थैर्योगे ऽतीते काले ती वा स्यात्।

ध्यायसीदं यदीशानं द्रक्ष्यति स्तोष्यते भवान्।

धर्थासंभवे थी ॥ ३१ ॥

धोरर्थस्यानिष्पत्तौ थी स्यात्। ज्ञानं चेदभविष्यत्। सुखमभविष्यत्।

लियुष्मदस्मदि त्यादि त्रिशः ॥ ३२ ॥

लौ युष्मदि अस्मदि च त्यस्यार्थे प्रयुज्यमाने त्यादीणि त्रीणि त्रीणि क्रमात्स्युः।

जानाति यो ऽखिलं यं च न जानीतः श्रुतिस्मृती।
शास्त्राणि च न जानन्ति स मया सेव्यते शिवः ॥
भासि त्वमेको विश्वेश भाथो ऽच्युतशिवौ युवाम्।
भाथ यूयं हरिहरब्रह्माद्याः पाह्यनेकशः ॥
एको भवामि स्म भवे ऽहमादौ दारैरधोभौ स्म भवाव आवाम्।
वयं भवामो बहवः स्म पुत्रैस्त्वन्मायया द्यापि विभो प्रसीद ॥

॥ इति क्रियादः ॥ २५ ॥

॥ इति त्याद्यन्ताधिकारः समाप्तः ॥

कृद धोः कभावे ॥ १ ॥

वक्ष्यमाणास् त्यः कृत्संज्ञः स्यात्। स च धोः परः स्यात्। स च के भावे च स्यात्।

सरूपो बाध्यः ॥ २ ॥

समानरूपस् त्यः कृता बाध्यते। न त्वसरूपः।

तव्यानीयया ऽभावे ॥ ३ ॥